

Sygn. akt. IV Ka 690/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński

Sędziowie SO Roger Michalczyk (spr.)

SR del. do SO Łukasz Bem

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Bobak

przy udziale Ewy Łączkowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy
po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013 roku

sprawy **L. C.**

oskarżonego z art. 263§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 11 kwietnia 2013 roku sygn. akt XVI K 2559/11

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną; wymierza oskarżonemu opłaty w kwota po 260,00 (dwieście sześćdziesiąt) złotych za I i II instancję i obciąża go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

sygn. akt IV Ka 690/13

UZASADNIENIE

L. C. został oskarżony o to, że:

w dniu 16 maja 2011 r. w S. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia cztery woreczki strunowe z zawartością prochu strzelniczego z rozelaborowanej amunicji strzelniczej o łącznej wadze 11,72 grama brutto, a której to proch strzelniczy stanowi zasadniczą częścią amunicji i zgodnie z art 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21.05.1999 r. o broni i amunicji stanowi amunicję,

tj. o przestępstwo z art. 263 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, wyrokiem z 11 kwietnia 2013r., sygn. akt XVI K 2559/11:

1. Oskarżonego L. C. uznał za winnego tego, że w dniu 16 maja 2011r. w S. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia cztery woreczki strunowe z zawartością prochu strzelniczego o łącznej wadze około 11,72 grama brutto oraz cztery sztuki łusek ze spłonkami, które stanowią istotną część amunicji, tj. przestępstwa z art. 263§2 kk i za to na podstawie art. 263§2 kk wymierzył jemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszil na okres próby wynoszący 5 lat,
3. na podstawie art. 71§1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych,
4. na podstawie art. 73§1 kk w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,
5. wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 200 złotych oraz obciążył go kosztami procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości i domagał się uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sadowi I instancji.

Wyrokowi zarzucił:

(I) sprzeczność dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych z zebrany m w sprawie materiałem i przyjęcie, że skoro woreczki z zawartością prochu strzelniczego znaleziono w wiszącej na wieszaku kamizelce myśliwskiej w mieszkaniu zajmowanym przez trzy dorosłe osoby, oznacza to niezbicie, iż w/w woreczki posiadał właśnie oskarżony,

(II) naruszenie prawa procesowego - art. 7 kpk poprzez przyjęcie, że zeznania świadka R. S. sprzeczne wewnętrznie oraz sprzeczne ze sporządzonymi przez tego świadka notatkami służbowymi (k. 1, 3, 62 akt) są wiarygodne, nadto i niezależnie od powyższego zarzutu

(III) naruszenie prawa materialnego - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (jednolity tekst Dz. U. z 2004 r., Nr 52 poz. 525 ze zm.) (zwanej dalej „ustawą o broni i amunicji”) poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że niesprawny tj. pozbawiony zdolności miotania proch strzelniczy (w tym proch strzelniczy zmieszany z piaskiem) oraz niesprawne tj. pozbawione zdolności inicjowania spłonki są amunicją w rozumieniu cyt. przepisu,

(IV) naruszenie prawa procesowego – art. 14§1 kpk poprzez przyjęcie, że oskarżony posiadał spłonki (łuski ze spłonkami) w sytuacji, gdy akt oskarżenia zarzucał mu jedynie posiadanie prochu strzelniczego, nadto ewentualnie

(V) naruszenie prawa materialnego – art. 9§1 kk poprzez przyjęcie, że oskarżony mógł realnie przewidzieć, iż stare skorodowane spłonki, o których dwaj biegli z dziedziny amunicji stwierdzili na podstawie oględzin, że są niesprawne, stanowią amunicje w rozumieniu ustawy o broni i amunicji, i na to się godził,

(VI) naruszenie prawa procesowego – art. 624 kpk poprzez obciążenie prawie 61 – letniego niesprawnego fizycznie oskarżonego utrzymującego się jedynie z zasiłku emerytalnego w kwocie ok. 500 złotych kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie była zasadna.

Nie można zgodzić się z zarzutami skarżącego opisanymi wyżej w punktach I i II. Wbrew argumentacji przytoczonej w apelacji stwierdzić należy, że zeznania świadka R. S., które dotyczyły także wspomnianej kamizelki myśliwskiej były sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym i zostały ocenione przez Sąd I instancji niezgodnie z wymogami art. 7 kpk. Zeznania tego świadka były kategoryczne, dokładne. Świadek szczegółowo opisał przebieg czynności dokonywanych w mieszkaniu, w którym znajdował się między innymi oskarżony. Podał między innymi, iż ktoś z obecnych w mieszkaniu osób potwierdził, iż kamizelka, w której znaleziono woreczki z prochem należała do oskarżonego. Zeznania tego świadka nie pozostawiały zatem żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Dodać należy, iż świadek określił tę kamizelkę jako męską, a oskarżony był jedynym mężczyzną zamieszkałym w tym mieszkaniu. Nie zaistniały żadne powody do twierdzenia, aby świadek R. S. postanowił bezpodstawnie obciążyć oskarżonego. Nie wiadomo, czym miałyby się kierować. W swoich zeznaniach opisywał przebieg dość nieskomplikowanej czynności,

jedną z wielu należących do jego obowiązków służbowych. Niczego nie zmienia to, iż Sąd I instancji nie zapoznał się z wyglądem kamizelki. Nie było takiej potrzeby.

Nie był zasadny zarzut opisany wyżej w punkcie III. Proch strzelniczy, a także spłonki inicjujące spalanie materiału miotającego zostały wprost wymienione w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji jako „istotne części amunicji”, których posiadanie jest zabronione. Sąd Rejonowy opierając się – słusznie – na treści opinii biegłego R. B. doszedł do przekonania, że 4 z zabezpieczonych łusek ze spłonkami były zdolne do inicjacji materiału miotającego. Biegły doszedł do takich wniosków w trakcie badań.

Zabezpieczony u oskarżonego proch, co potwierdziła także opinia biegłego R. B., był prochem strzelniczym, określonym przez ustawę jako „materiał miotający w postaci prochu strzelniczego”, którego posiadanie jest zabronione. Proch także był przedmiotem badań przez biegłego i biegły stwierdził, że badany proch był tego samego typu, jak wykorzystywany w amunicji strzeleckiej. Bez znaczenia pozostaje to, że w jednym z zabezpieczonych woreczków był on wymieszany z piaskiem. Argumentacja obrońcy odnosząca się do art. 7 ust.1 ustawy z 21 maja 1999r. o broni i amunicji, który dotyczy przenośnej broni lufowej nie mogła wpłynąć na zmianę stanowiska.

Nie było podstaw do uwzględnienia zarzutu opisanego wyżej w punkcie IV apelacji. Sąd Rejonowy nie naruszył art. 14§1 kpk poprzez dodatkowe, w stosunku do aktu oskarżenia, ustalenie, iż oskarżony posiadał bez wymaganego zezwolenia 4 łuski ze spłonkami, które stanowiły istotną część amunicji. Nie można zapominać, że zarówno proch strzelniczy, o którym mowa była w akcie oskarżenia, wspomniane 4 łuski, a także szereg innych przedmiotów zostało zabezpieczonych tego samego dnia, podczas tej samej czynności przeszukania dokonywanej w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego. Posiadanie prochu strzelniczego, jak i spłonek inicjujących spalanie materiału miotającego jest penalizowane w tym samym art. 263§2 kk. Dopiero w trakcie przewodu sądowego zbadano, czy zabezpieczone łuski ze spłonkami posiadają zdolność inicjowania spalania materiału miotającego i jedynie tym należy tłumaczyć to, iż pierwotnie nie zostały one ujęte w akcie oskarżenia. Nie istniały natomiast żadne przeszkody ku temu, aby Sąd Rejonowy ujął je w opisie przypisanego oskarżonemu czynu.

Nie można było zaakceptować podglądu autora apelacji wyrażonego w zarzucie opisanym wyżej w punkcie V, dotyczącym obrazy art. 9§1 kk. Oskarżony, jak wiadomo, miał wcześniej do czynienia z prochem strzelniczym, amunicją. Był nawet karany za czyn z art. 171§1 kk w zw. z art. 263§2 kk w zw. z art. 11§2 wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 18 lutego 2011r., sygn. akt IV K 565/09, za czyn, którego dopuścił się 3 czerwca 2009r. Trudno zatem przyjąć, aby oskarżony co najmniej nie godził się z tym, że zabezpieczone u niego łuski ze spłonkami posiadały zdolność inicjowania spalania materiału miotającego. Oceniając przeszłość oskarżonego, a także liczbę przedmiotów zabezpieczonych w dniu zdarzenia u oskarżonego trudno byłoby stwierdzić, iż oskarżony przypadkowo wszedł w posiadanie przedmiotów zabronionych w świetle ustawy z 21 maja 1999r. o broni i amunicji.

Nie był także zasadny zarzut obrazy art. 624§1 kpk opisany w punkcie VI apelacji. Przepis tego artykułu stanowi, iż sąd może zwolnić oskarżonego w całości lub części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, gdy zaistnieją określone w tym przepisie okoliczności, a jednocześnie nie nakłada na sąd orzekający obowiązku takiego zwolnienia. Oskarżony uzyskuje regularne dochody i trudno dostrzec jakiegokolwiek powody do tego, aby obciążać Skarb Państwa kosztami postępowania, które powstały jedynie w wyniku działań oskarżonego.

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego, zaskarżony wyrok, jako słuszny utrzymał w mocy. O kosztach orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk i in.